

PŘED DÁVNÝMI ČASY BYL V NOVÉM MĚSTĚ purkrabím Straka z Nedablic; byl prý ale velmi přísný a zlý a lid ho nemiloval. Jednou jel na procházku, a když přijel nedaleko Rousína, k lesíku a rybníku náchodskému, viděl na mezi pasáka ovce pásti; i zajel k němu, aby ho snad trochu postrašil. Pasák ale ku podivu ani ho nezpozoroval a jen před sebe se díval. „Kampak se tak neustále díváš?“ ptal se pan Straka. Touto otázkou ze svého přemejšlení vytrhnut, vzchopil se pasák, a když přísného úředníka pozdravil, odpověděl jemu:

„Hledte tamto, milostivý pane, jaká to prostrannost, jaké krásné místo k založení rybníka; co ty pole jsou, tam rybník založit, ten potůček, co tam teče, moh by se tam vést a nebylo by velké hráze potřeba. Byl by to rozkošný rybník a nestál by mnoho.“

Když si to pan Straka přehlídl, jak mu to pasák ukazoval, podivil se rozumu a ostrovtipnosti chlapcově a umínil si rady jeho použít. Jsa ale příliš hrdý, aby ho za to pochválil, hodil jen po panskou hlavou a odejel. Když přijel domů, poslal na to místo lidi, kteří práci započít museli. Pole chudým lidem patřící bez milosrdenství se rozkopaly, aniž ubozí krejcaru za ně dostali. Stal se tam tedy rybník, který hodinu kolem měl, bez velké práce a nákladu. Byl rozkošný, jak chlapec řekl, a proto jej také Rozkoš pojmenovali. Pana Straku z Nedablic chválili za jeho moudrost, a chudého pasáka si žádný nevšiml.

Lidé však, jimž tak nespravedlivě pole odejmul, pana Straku příčinou toho zakleli: Aby ním čert po smrti oral dotud, až by se rybník zase v pole obrátil. Tenkrátě prý slova mnoho platila a s čertem žádná hračka nebyla; proto také, jak pan Straka umřel, viděli lidé vždy v měsíci lednu,

jak čert panem Strakou dvě brázdy od jednoho ke druhému konci rybníka orá.

Mnozí tvrdili, že jej na své oči viděli. Nyní je ale rybník zničen a jsou tam zase pole, a ubohý pan Straka snad také pokojně spí.